

Mayovky

Jan Nedvěd

1. Dávno už v polích ztichnul pokřik vran,
měsíční záře, vločky poletují tu a tam,
to jednou večer přišla paní Zima
pozeptat se, co a jak se mám.

2. Dřevěný teplo voní po trámech,
nechal jsem vodu ohřát na čaj, na grog na kamnech,
pak v rohu u skleničky začal jsem si zpívat
o tom, jak dřív bylo líp.

R: Asi už stárnu nebo hloupnu snad,
já jsem měl mayovky a Wolkera rád,
a než jsem šel s holkou, řek' jsem stokrát snad,
jak je mi milá, něžná, hezká,
a jak bych chtěl ji mít rád.

3. Najednou všechno se to zvirtlo tak,
na pramen žába sedla a na helmy černej pták,
a já si myslím,
že na tenhle podivnej svět asi nepatřím.

4. Jen ta má Sázava mi občas vrátí chuť se smát,
někdy se zastaví tam přítel, děvče, kamarád,
pak v rohu u skleničky zpíváme si o tom,
jak dřív bylo líp.

R:

5.=1.